

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

21 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Foltea Vasile în numele inculpatului Colesnic Vasile, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 07 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Colesnic Vasile xxxx, născut xx xxxx xxxx,
originar xxxx, domiciliat xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.05.2015 – 07.03.2017;

Instanța de apel: 28.03.2017 – 17.01.2018;

Instanța de recurs: 03.04.2018 – 22.05.2018;

Instanța de apel: 22.06.2018 – 20.03.2019;

Instanța de recurs: 22.05.2019 – 21.01.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 07 martie 2017, Colesnic Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(1) Cod penal și *încetat procesul penal* în temeiul art.60 Cod penal, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, la 11.10.2008, Colesnic Vasile cu bună știință, fiind avertizat pentru răspunderea penală ce o poartă pentru denunțarea falsă, fiindu-i aduse la cunoștință prevederile art.311 Cod penal, intenționat, cu scopul de a-l învinui pe Sandic Vadim de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, l-a denunțat fals OUP al CPr Șoldănești, care a pornit urmărirea penală nr. 2008470155 ce ulterior la 02.11.2010 a fost clasată din lipsa elementelor infracțiunii conform prevederilor art.275 pct. 3) Cod de procedură penală.

Organul de urmărire penală l-a acuzat pe Colesnic Vasile pe faptul denunțului fals cu scopul de al învinui pe Sandic Vadim de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal.

3. Avocatul Foltea Vasile în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motivul neconstatării existenței faptului infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- instanța de judecată a interpretat eronat prevederile normelor procesual-penale care reglementează termenul, în interiorul căruia procurorul este obligat să înainteze învinuirea cet. Colesnic Vasile, motiv pentru care hotărârea pronunțată este afectată de viciu fundamental, prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de art.6 CEDO și art.63 Cod de procedură penală;

- instanța de fond n-a ținut cont de faptul că în partea motivatorie a ordonanței privind neacceptarea propunerii de a refuza în pornirea urmăririi penale și pornirea urmăririi penale în acest dosar, emise la 18.06.2012 de procurorul adjunct al procurorului r-lui Șoldănești, I. Mîrza, a fost consemnat: *”în urma controlului s-a stabilit că la 11.10.2008, V. Colesnic cu bună știință a fost avertizat pentru răspunderea penală ce o poartă pentru denunțarea calomnioasă, fiindu-i aduse la cunoștință prevederile art.311 Cod penal, intenționat l-a denunțat fals la CPr Șoldănești - V. Sandic și l-a învinuit de săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal în baza căruia a fost pornită urmărirea penală nr.2008470155, care ulterior, la 02.11.2010 a fost clasată din lipsa elementelor infracțiunii, conform art.275 pct.3) Cod de procedură penală”;*

- formularea expusă în ordonanța de pornire a urmăririi penale, demonstrează că urmărirea penală a fost pornită, în privința lui Colesnic Vasile și că anume începând cu data de 18.06.2012, urma a fi calculat termenul de 3 luni în interiorul căruia autoritățile erau în drept să-i mențină acestuia calitatea de bănuît;

- instanța de fond nu a luat în considerare că, suplimentar declanșării nominale a procedurii penale în privința lui Colesnic Vasile și atribuirii acestuia la 18.06.2012 a calității de bănuît prin ordonanța de pornire a urmăririi penale, acest fapt se demonstrează prin: citația nr.2745 din 26.06.2012 și citația nr.2884 din 04.07.2012, emise de ofițerul de urmărire penală a SUP a CPr Șoldănești, V. Botnarenco, prin care Colesnic Vasile a fost invitat pentru data de 03.07.2012 și, respectiv 11.07.2012 la audiere în calitate de bănuît;

- acte procedurale demonstrează statutul oficializat al lui Colesnic Vasile și faptul că autoritățile începuse acțiunile procesuale în privința lui, fapt care-i obliga să respecte termenul-limită de 3 luni, stabilit în art.63 Cod de procedură penală, pentru a-l pune sub învinuire;

- instanța de fond a lăsat fără atenție argumentele apărării, în conformitate cu care, din conținutul actelor procedurale nominalizate supra în apelul formulat, este evident că procurorii au oficializat statutul de bănuît al lui Colesnic Vasile prin ordonanța din 18.06.2012 (care întrunește toate elementele solicitate de art. 5 pct. 28) și 255 Cod de procedură penală și-i atribuie acestuia statutul de bănuît de comiterea infracțiunii prevăzute de art.311 Cod penal și prin citațiile emise la 26.06.2012, 04.07.2012 în conformitate cu care este invitat, nu pentru a fi recunoscut în calitate de bănuît, dar pentru a fi audiat în calitate de bănuît;

- Colesnic Vasile a fost pus sub învinuire prin ordonanța emisă la 22.10.2012 de procurorul adjunct al procurorului r-lui Șoldănești, I. Mîrza, astfel că instanța de fond nu a luat în considerare că la acel moment termenul de 3 luni expirase, fiind depășit cu 34 zile.

Respectiv, instanța de fond n-a luat în considerare că punerea sub învinuire a lui Colesnic Vasile peste 34 zile după expirarea termenului de 3 luni de ținere a acestuia în calitate de bănuțit, plasează aceste acțiuni în lista celor care afectează drepturile și libertățile constituționale ale persoanei și reprezintă un abuz și o gravă încălcare a prevederilor art.63 Cod de procedură penală, încălcare, care poate fi înlăturată doar prin anularea actului emis contrar normelor procesual-penale în conformitate cu prevederile art.251 al aceluiași cod;

- instanța de fond, cu încălcarea prevederilor art.3 alin.(2) Cod penal, a interpretat extensiv defavorabil prevederile art.63 Cod de procedură penală, în cazurile în care a fost pornită urmărirea penală împotriva unei numite persoane, din momentul respectiv se va considera că această persoană deține calitatea de bănuțit, indiferent de faptul dacă a fost sau nu dată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuțit. Această concluzie reiese din noțiunea termenului „ordonanță”, care devine un act procedural în momentul în care întrunește elementele obligatorii prevăzute de art.255 Cod de procedură penală și este semnată de o persoană investită cu anumite competențe procesuale;

- instanța de fond s-a eschivat de la obligația de a constata că ordonanța semnată de procurorul adjunct al procurorului raionului Șoldănești, I. Mîrza la 18.06.2012, prin care a fost declanșată urmărirea penală în acest dosar, este un act procedural, în partea motivatorie a căruia este clar consemnat faptul că Colesnic Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art.311 Cod penal;

- procurorii au neglijat prevederile art.230 Cod de procedură penală, potrivit cărora termenele în procesul penal sînt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acțiuni procesuale. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual (art.63 Cod de procedură penală - termenul de 3 luni) este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia, impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen;

- instanța de fond nu a ținut seama de principiul contradictorialității și egalității părților în procesul penal raportat la art.63 Cod de procedură penală, că termenul de 3 luni este un termen guvernat de către procuror, căruia îi aparține dreptul și obligația de punere sub învinuire în acest termen a persoanei bănuțite de săvârșirea vreunei infracțiuni. Dacă în acest termen nu se întreprinde această acțiune procesuală, după expirarea lui apare un drept deja al bănuțitului - dreptul de a solicita scoaterea sa de sub urmărirea penală ori încetarea procesului, avînd temeiul de a considera că statul, în persoana procurorului, nu l-a găsit implicat în săvârșirea infracțiunii;

- potrivit jurisprudenței CtEDO, noțiunea de „acuzatie în materie penală” are un caracter autonom, semnificînd notificarea oficială, emisă de o autoritate competentă, prin care se impută unei persoane săvârșirea unei infracțiuni, ceea ce atrage repercusiuni importante asupra respectivei persoane (*CtEDO, hotărârea Engel și alții vs Olandei, din 8 iunie 1976, §81, Adolf vs Austiei, hot. din 28.03.1982, § 30; Campell și Fel vs Regatul Unit, hot. din 28 iunie 1984§ 68-74*). Determinarea cu precizie a momentului din care intervine o „acuzatie în materie penală”, potrivit jurisprudenței CtEDO, prezintă o deosebită importanță, întrucît din acel moment sunt garantate drepturile persoanei în calitate de bănuțit, inclusiv prevăzute la art.6 din CtEDO;

- instanța de fond a neglijat constatările CtEDO în cauza Brusco vs Franța, hot. din 14.10.2010 §47, în conformitate cu care, o persoană dobîndește calitatea de bănuțit ce

atrage aplicarea garanțiilor art.6 din Convenție, nu din momentul în care această calitate îi este adusă la cunoștință, ci din momentul în care autoritățile naționale aveau motive plauzibile pentru a-l suspecta de comiterea unei infracțiuni;

- omiterea de către organul de urmărire penală a obligației procedural pozitive de a-i recunoaște inculpatului V. Colesnic calitatea de bănuț, imediat ce i-au devenit cunoscute motivele plauzibile de a-l bănuț de comiterea infracțiunii prevăzute de art.311 Cod penal, a condus la încălcarea dreptului garantat la art.63 Cod de procedură penală, de a beneficia de statutul de bănuț din momentul ce o „bănuțală rezonabilă” în privința acestuia a fost formulată în cadrul procesului penal, inclusiv în cadrul procedurilor desfășurate în privința sa. Or, recurgerea de către organul de urmărire penală la tertipuri în fraudă garanțiilor procedurale acordate cet. Colesnic Vasile din perspectiva calității de bănuț, reprezintă o violare a dreptului acestuia la un proces echitabil în sensul art.6 din Convenție, constituind, în esență, un viciu fundamental de procedură care afectează drepturile acestuia și legalitatea actului de punere sub învinuire;

- instanța de fond nu a analizat probele administrate de apărare, care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor în ansamblu;

- instanța de judecată nu și-a realizat obligația de a motiva în hotărâre inadmisibilitatea probelor administrate de apărare, care au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești și în privința cărora acuzarea nu a formulat careva obiecții;

- faptul că inculpatul Colesnic Vasile nu a recunoscut vinovăția de comiterea faptei incriminate, explicând detaliat circumstanțele în care a fost maltratat la 11.10.2008 de către S. Sandic și V. Sandic, precum și împrejurările în care a denunțat aceste acțiuni organelor de poliție în vederea luării măsurilor legale în privința agresorilor, instanța de fond nu a analizat și nu a apreciat din punct de vedere al coroborării acestora, următoarele probe prezentate de apărare: plângerea depusă de Colesnic Vasile la 11.10.2008 (f.d.11 vol. I.), cu următorul conținut „*Rog organele de drept să ia măsuri cu cet. Sandic Vadim Alexandru și Sandic Serghei Vadim locuitori a or. Șoldănești, care la data de 11.10.2008 în jurul orelor 12.00 aflându-se pe dealul din preajma or. Șoldănești m-au bătut cu picioarele și pumnii peste diferite părți ale corpului*”.

- instanța de fond nu a ținut cont de faptul că în conformitate cu conținutul acestei plângeri, inculpatul Colesnic Vasile n-a cerut tragerea la răspundere penală a lui V. Sandic și S. Sandic, nici nu i-a învinuit pe aceștia de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal;

- ordonanța privind neacceptarea propunerii de a refuza în pornirea urmăririi penale și pornirea urmăririi penale emise la 18.06.2012 de procurorul adjunct al procurorului r-lui Șoldănești, I. Mîrza, care, deși reprezintă un act procedural ce oficializează calitatea de bănuț al lui Colesnic Vasile, conține informații false;

- instanța de fond nu a ținut cont și nu s-a expus asupra argumentului apărării precum că afirmația făcută de procuror în ordonanța nominalizată, și l-a învinuit de săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, este falsă și nu corespunde cu conținutul plângerii făcute de Colesnic Vasile la data de 11.10.2008, ordonanța de clasare a urmăririi penale din 28.01.2010, emisă de procurorul adjunct al Procurorului r-lui Șoldănești, V. Erhan, în conformitate cu care, urmărirea penală a fost

încetată pe motivul că în acțiunile lui V. Sandic lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal;

- instanța nu a luat în considerare faptul că în conformitate cu partea motivatoare a acestui act procedural, procurorul a indicat „*în cadrul urmăririi penale s-a constatat că la 11.10.2008, în jurul orelor 11³⁰, pe câmpul din apropierea or. Șoldănești, între cet. V. Colesnic și s-a iscat o ceartă, în cadrul căreia ultimii i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele pe tot corpul cet. V. Colesnic, cauzându-i vătămări corporale de lungă durată.*”

- instanța de fond nu a ținut cont că procurorii n-au clasat dosarul penal din lipsa faptului infracțiunii, ci din lipsa elementelor infracțiunii, motivând decizia de clasare prin faptul că în conformitate cu concluziile raportului de expertiză nr.373 din 11.02.2009, la cet. Colesnic Vasile n-ar fi fost constatate careva vătămări corporale urmare a evenimentelor din 11.10.2008, ordonanța de recunoaștere a lui Colesnic Vasile în calitate de parte vătămată, emisă la 23.08.2016 de ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Centru mun. Chișinău, V. Obadă în dosarul penal nr.2012470134 pornit în baza art.312 Cod penal pe faptul falsificării raportului de expertiză medico-legală prin care la acesta au fost constatate leziuni corporale medii (fractura coastei);

- instanța de fond a refuzat să țină cont de faptul că prin acest act procedural, se confirmă că Colesnic Vasile a avut statut de parte vătămată în dosarul penal nr.2012470134 și că nu a participat în careva mod la pretinsul fapt de falsificare a raportului de expertiză medico-legală, prin care la acesta au fost constatate leziuni corporale medii (fractura coastei) ca rezultat al evenimentelor din 11.10.2008;

- ordonanța privind încetarea urmăririi penale emisă la 08.11.2016 de procurorul în Procuratura sec. Centru, V. Postovanu în dosarul penal nr.2012470134, arată că, prin acest act procedural, procurorii au dispus încetarea urmăririi penale din motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile expertului V. Aurel și a medicului radiolog imagist V. Guțan în procesul întocmirii raportului de expertiză medico-legală prin care la Colesnic Vasile au fost constatate leziuni corporale medii (fractura coastei) ca rezultat al evenimentelor din 11.10.2008, respectiv, procurorii au exclus participația lui Colesnic Vasile ori a altor persoane într-un careva proces de creare a probelor acuzatoare;

- raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.272 din 17.10.2016, efectuat în temeiul ordonanței ofițerului de urmărire penală al SUP IP Centru mun. Chișinău, V. Obadă în dosarul penal nr.2012470134, în conformitate cu care, la cet. Colesnic Vasile, în urma evenimentelor din 11.10.2008, s-a constatat vătămarea corporală ușoară. Fracturile consolidate a coastelor 10 pe linia scapulară și 11 pe linia paravertebrală pe stânga, depistate la efectuarea tomografiei din 11.08.2016, se califică ca vătămare corporală MEDIE, însă de apreciat cu certitudine vechimea (timpul apariției) lor, nu este posibil;

- instanța de fond neîntemeiat a indicat în sentința precum că această probă nu ar avea incidență cu prezentul proces penal, or acesta reprezintă o sinteză a tuturor concluziilor făcute anterior cu referire la vătămările corporale depistate la cet. Colesnic Vasile ca rezultat al incidentului din 11.10.2008 avut cu membrii familiei Sandic, făcând și o prezentare detaliată asupra tuturor vătămărilor constatate la cet. Colesnic Vasile, constatând vătămări corporale ușoare și medii, fiind combătute constatările făcute în raportul de expertiză

nr.373 din 11.02.2009, la care instanța de fond face neîntemeiat referire, plasându-l ilegal în lista probelor acuzatoare în pofida faptului că este caduc;

- instanța de fond neîntemeiat nu a analizat și apreciat concluziile Avizului de testare Poligraf nr.34/12/I-R-2827 din 27.05.2016 în coroborare cu declarațiile inculpatului și concluziile Raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.272 din 17.10.2016, limitându-se în a menționa că această probă nu ar avea incidență cu prezentul proces penal;

- instanța de fond a lăsat fără atenție informația prezentată de apărare precum și anume Raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.272 din 17.10.2016 și avizul Testare Poligraf se constituie în calitate de circumstanțe noi, în temeiul cărora, conform art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, s-a inițiat procedurile de anulare a ordonanței de clasare a cauzei penale emise de procurorul adjunct al Procurorului r-lui Șoldănești Erhan V. la 28.01.2010, reluarea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a cet. S. Sandic și V. Sandic (Plângerea apărării, depuse în ordinea art.313 Cod de procedură penală, la moment se află în procedura de examinare a judecătorilor în Judecătoria Șoldănești).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpatul nu a recunoscut vina sa de cele comise, vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina acestuia rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului, instanța de apel a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli, care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate, astfel că, la acest capitol s-a reținut drept declarative argumentele atât ale inculpatului cât și ale apărătorului acesteia cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Totodată, instanța de apel a relevat că, prima instanță corect a constatat că din probele cercetate în ședința de judecată, rezultă cu certitudine că Colesnic Vasile, urmărind scopul de a-l învinui pe Sandic Vadim de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, l-a denunțat fals OUP al CPr Șoldănești, care a pornit urmărirea penală, denunțuri și plângeri false în următoarele circumstanțe.

Instanța de apel a reținut că, la data de 11.10.2008, Colesnic Vasile cu bună știință, fiind avertizat pentru răspunderea penală ce o poartă pentru denunțarea falsă, fiindu-i aduse la cunoștință prevederile art.311 Cod penal, intenționat, cu scopul de a-l învinui pe V. Sandic de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, l-a denunțat fals

OUP al CPr Șoldănești, care a pornit urmărirea penală nr.2008470155, ce ulterior la 02.11.2010 a fost clasată.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, nu poate susține argumentul apărării care indică despre lipsa semnelor calificative a infracțiunii prevăzute la art.152 alin.(1) Cod penal, în plângerea depusă de Colesnic Vasile deoarece faptul lipsei nemijlocite a norme penale nu exclude pornirea urmării penale pentru denunț fals, ori pornirea urmării penale a avut loc în baza plângerii depuse de Colesnic Vasile, iar componența de infracțiune și norma penală este indicate de organul de urmărire penală anume reieșind din conținutul plângerii și probele acumulate. De fapt pornirea urmării penale a avut loc anume după depunerea plângerii de Colesnic Vasile, nu numai, că a depus plângerea dar și a contribuit la prezentarea unei imagini false a situației, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr.3187D din 05.12.2008 care indică despre lipsa datelor radiologice.

În ce privește alegațiile părții apărării referitor la întocmirea raportului de expertiză medico-legală nr.272 din 17.10.2016 prin care au fost stabilite leziuni medii la V. Colesnic, nu de V. Colesnic dar de expertul medic-legist, instanța de apel a menționat că, raportul dat a fost întocmit reieșind din circumstanțele redade anume de V. Colesnic.

În această ordine de idei, instanța de apel verificând legalitatea sentinței a considerat corectă soluția instanței în privința lui Colesnic Vasile, iar alegațiile părții apărării în sensul dat, ca nefondate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1 Procurorul, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Recurentul a invocat că, probele administrate în cadrul urmării penale confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(1) Cod penal.

Instanța incorect și-a întemeiat soluția de achitare doar pe plângerea înaintată de Colesnic Vasile, pe când acesta a fost preîntâmpinat conform prevederilor art.311 Cod penal și la materialele cauzei mai există o plângere a inculpatului datată cu 14.10.2008 adresată comisariatului or. Șoldănești, înregistrată în R-1 cu nr.458 din 14.10.2008, prin care acesta solicită tragerea la răspundere penală a lui V. Sandic și S. Sandic.

Incorect instanța a interpretat că latura obiectivă a infracțiunii art.311 Cod penal, constituie acțiunea de denunțare falsă, iar urmarea prejudiciabilă constă în punerea în mișcare a organelor de drept în cercetarea unei infracțiuni nesăvârșite sau săvârșite de o altă persoană, fiindcă denunțarea falsă se consumă din momentul în care denunțul fals a ajuns la organul de urmărire penală, indiferent de faptul dacă s-a pornit sau nu procesul penal.

Instanța a interpretat incorect concluziile expuse în ordonanța procurorului în Procuratura s. Centru, mun. Chișinău V. Postovanu din 08.11.2016 în folosul inculpatului, pe când acestuia nici nu i-a fost incriminată învinuirea în crearea probelor acuzatoare.

Raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.272 din 17.10.2016 în privința lui V. Colesnic, nu putea fi apreciat în folosul inculpatului, deoarece deși a fost constatat că acesta a avut fracturi, însă nu s-a putut stabili vechimea acestora și timpul apariției lor.

Instanța de apel pripit a făcut referire la ordonanța procurorului-șef al Procuraturii Șoldănești din 19.10.2017, prin care a fost reluată urmărirea penală pe cauza penală

nr.2008470155 pornită în baza plângerii lui V. Colesnic, fiindcă pe cauza dată nu există o hotărâre definitivă.

În cadrul examinării cauzei în ordine de apel au fost încălcate drepturile părții vătămate V. Sandic, deoarece acesta a depus o cerere de examinare a cauzei în lipsa sa, dar partea apărării a inculpatului V. Colesnic a depus în instanță mai multe înscrisuri, care nu au fost prezentate părții vătămate, la care acesta nu a avut acces și nu s-a expus asupra lor.

5.2. Partea vătămată Sandic Vadim, invocând ca temei prevederile art.427 alin.(1) pct.2), 5) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că, examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa sa, deși a depus cereri la 26.06.2017 și 31.07.2017, prin care a solicitat de a-i fi expediată o copie de decizie ori să fie citat pentru ulterioara ședință de judecată.

Mai indică faptul că, în instanța de apel a fost lipsit de dreptul de a face recuzare unui magistrat, care urma să facă declarație de abținere, prin ce au fost încălcate prevederile art.33 alin.(2) pct.4), 5), 6) Cod de procedură penală, deoarece judecătorul R. Burdeniuc, care a făcut parte din completul ce a examinat cauza penală în privința lui V. Colesnic, a examinat în ordine de apel pricina civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de V. Sandic către V. Colesnic - cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și cererea reconvențională a lui V. Colesnic către V. Sandic - privind încasarea prejudiciului material și moral, în care și-a expus opinia asupra vinovăției sale, constatând că dânsul a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele lui V. Colesnic, ceea ce denotă imparțialitatea magistratului nominalizat.

Instanța la baza soluției de achitare a reținut doar plângerea inculpatului din 11.10.2008, ignorând-o pe cea din 14.10.2008, în care acesta concret solicită să fie tras dânsul la răspundere penală.

Raportul de expertiză medico-legală nr.2776/d din 30.10.2008, nu a fost prezentat de inculpat în original, dar în xerocopie neautentificată.

Instanța de apel nu s-a expus asupra raportului de expertiză medico-legală nr.373 din 11.02.2009, cât și a celui din 06.01.2010, nr.373, concluziile cărora au fost bazate pe documentele medicale primare, prezentate de Spitalul raional Șoldănești, unde în ziua de 11.10.2008 s-a adresat inculpatul, în urma cărora careva leziuni corporale la acesta nu au fost depistate.

Instanța nu s-a expus nici asupra ordonanței din 01.12.2008, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, astfel instanța de apel urma să motiveze în hotărârea sa admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Consideră că nu putea fi luat în considerație la emiterea deciziei nici raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.272 din 17.10.2016, deoarece comisia a apreciat că la inculpat au fost depistate careva leziuni, însă vechimea lor nu este posibil de stabilit.

6. Potrivit deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 mai 2018, recursurile declarate au fost admise, casată total decizia instanței de apel și dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs a statuat că, instanța de apel la examinarea cauzei nu a respectat dispozițiile art.art.17 alin.(2), 60 alin.(1) pct.15), 315, 364 Cod de procedură penală, dat fiind că, judecarea cauzei respective s-a desfășurat în absența părții vătămate V. Sandic, în

poftida faptului că lipsa acesteia în instanță a fost motivată, aceasta urmând a fi citată, întru a respecta procedura de contradictorialitate.

La fel, s-a reținut că, prin fișa de repartizare aleatorie a dosarului (f.d.119 vol. III), cauza nominalizată a fost repartizată judecătorului D. Pușca, care potrivit ordinului nr.17V din 30.12.2016, făcea parte din Completul nr.2, compus din judecătorii A. Rotaru - președinte, R. Burdeniuc și D. Pușca.

Totodată, din copia deciziei instanței de apel din 21.02.2013, anexată la cererea de recurs a părții vătămate V. Sandic (f.d.223-225, vol. III), rezultă că judecătorul R. Burdeniuc a participat la examinarea în ordine de apel a pricinii civile la cererea de chemare în judecată a lui V. Sandic către V. Colesnic cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și cererea reconvențională a lui V. Colesnic către V. Sandic privind încasarea prejudiciului material și moral, prin care a fost admis apelul declarat de V. Colesnic, s-a respins cererea de chemare în judecată a lui V. Sandic către V. Colesnic și s-a admis parțial cererea reconvențională înaintată de V. Colesnic către V. Sandic.

Astfel, reieșind din constatările date, rezultă că anterior judecării cauzei penale, judecătorul R. Burdeniuc și-a expus opinia asupra vinovăției lui V. Sandic, iar participarea judecătorului respectiv la examinarea prezentei cauze penale vine în contradicție cu prevederile art.33 Cod de procedură penală.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

7.1. Instanța de apel a statuat că, probele administrate și cercetate de către prima instanță dovedesc vinovăția inculpatului V. Colesnic în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită prin probele administrate, prin declarațiile părților vătămate și de materialele dosarului cercetate în ședința instanței de judecată și anume: declarațiile inculpatului V. Colesnic, părților vătămate V. Sandic și S. Sandic; plângerile cet. V. Colesnic din 11-14 octombrie 2008, prin care sesizează organele de drept despre faptul că a fost bătut de către cet. V. Sandic și S. Sandic, solicită intervenția organului dat (f.d.5, 6, vol. I); - raportul de expertiză medico-legală nr.373 în comisie din 09.12.2008, prin care comisia de experți judiciari medici-legiști a conchis că la cet. V. Colesnic nu s-au depistat careva leziuni corporale (f.d.11-14, vol. I); - raport care respinge în totalitate cele expuse în plângere de către V. Colesnic, prin care la fel se confirmă cu certitudine intenția lui V. Colesnic de a trage cu orice preț la răspundere pe V. Sandic, și anume dacă cităm conținutul raportului se stabilește, că în realitate V. Colesnic nu deține date radiologice ce confirmă fracturarea coastei IX pe stânga; - procesul-verbal de ridicare din 10.10.2012 prin care OUP al CPR Șoldănești a efectuat ridicarea din arhiva CPR Șoldănești a materialelor cauzei penale nr.2008470155 pe 57 file (f.d.82, vol. I) format din procesele - verbale de examinare a obiectelor din 10.10.2012 (f.d.83, 86, vol. I); - ordonanța de începere a urmăririi penale din 01.12.2008, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale conform elementelor infracțiunii, prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal (f.d.87, vol. I); - ordonanța de începere a urmăririi penale din 10.05.2012 prin care s-a dispus începerea urmăririi penale pe faptul prezentării cu bună-știință a concluziei false de către expert, dacă această acțiune a fost săvârșită în cadrul urmăririi penale, legate de învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni grave, prevăzută de art.312 alin.(2) lit. a) Cod penal (f.d.146, vol. I); - procesul-verbal de

examinare a obiectului din 12.10.2012, prin care s-a dispus examinarea actului procesual - ordonanța privind începerea urmăririi penale întocmită la 10.05.2012 de ofițerul de urmărire penală G. Plămădeală (f.d.147 vol. I); - ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 12.10.2012, prin care s-a dispus recunoașterea drept corp delictiv a ordonanței de începere a urmăririi penale din 10.05.2012 pe cauza penală nr.2012470134 și anexarea la cauza penală ca mijloc de probă (f.d.148, vol. I); - raportul de expertiză medico-legală nr.3187 „D” din 05.12.2008, prin care la V. Colesnic au fost depistate fractura coastei a IX pe stânga, traumă a abdomenului manifestată prin hematomul retroperitoneal pe stânga, traumă craniu-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală ce se califică ca vătămări corporale medii (f.d.97, vol. I); - raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.373 din 11.02.2009, conform căruia la V. Colesnic de către comisia de experți judiciari nu s-au depistat careva leziuni corporale, iar date radiologice pentru fractura coastei IX pe stânga nu sunt (f.d.99-102, vol. I).

Astfel, analizând și apreciind probele administrate și cercetate de către instanța de fond și de apel, instanța de apel a considerat că vina inculpatului V. Colesnic de comiterea infracțiunii incriminate s-a confirmat pe deplin și acțiunile acestuia corect au fost încadrate.

Instanța de apel a specificat că, instanța de fond just a constatat că din probele cercetate în ședința de judecată, rezultă cu certitudine că V. Colesnic, urmărind scopul de a-l învinui pe V. Sandic de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, l-a denunțat fals OUP al CPr Șoldănești, care a pornit urmărirea penală, denunțuri și plângeri false în următoarele circumstanțe.

La 11.10.2008, V. Colesnic cu buna știință, fiind avertizat pentru răspunderea penală ce o poartă pentru denunțarea falsă, fiindu-i aduse la cunoștință prevederile art.311 Cod penal, intenționat, cu scopul de a-l învinui pe V. Sandic de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, l-a denunțat fals OUP al CPr Șoldănești, care a pornit urmărirea penală nr.2008470155, ce ulterior la 02.11.2010 a fost clasată.

Instanța de apel a respins argumentul apărării care indică despre lipsa semnelor calificative a infracțiunii prevăzute la art.152 alin.(1) Cod penal, în plângerea depusă de V. Colesnic, deoarece faptul lipsei nemijlocite a normei penale nu exclude pornirea urmăririi penale pentru denunț fals, ori pornirea urmăririi penale a avut loc în baza plângerii depuse de V. Colesnic, iar componența de infracțiune și norma penală sânt indicate de organul de urmărire penală anume reieșind din conținutul plângerii și probele acumulate. De fapt, pornirea urmăririi penale a avut loc anume după depunerea plângerii de V. Colesnic, care nu numai că a depus plângerea, dar și a contribuit la prezentarea unei imagini false a situației, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr.3187D din 05.12.2008, care indică despre lipsa datelor radiologice.

La fel, instanța a respins și argumentul apărării privind întocmirea raportului de expertiză medico-legală nr.272 din 17.10.2016, prin care au fost stabilite leziuni medii la V. Colesnic, nu de V. Colesnic dar de expertul medic-legist, deoarece în realitate raportul dat a fost întocmit reieșind din circumstanțele redată anume de V. Colesnic.

8. Împotriva soluțiilor pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, a declarat recurs ordinar avacatul Foltea Vasile, indicând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a sentinței și deciziei instanței de apel,

rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Colesnic Vasile, din motivul neconstatării existenței infracțiunii imputate.

În susținerea solicitării sale, recurentul a invocat că instanța de apel fără a face o analiză a probelor prezentate de apărare pe parcursul judecării cauzei în ordine de apel, s-a limitat în a indica că instanța de fond just a constatat că din probele cercetate în ședința de judecată, rezultă cu certitudine că la data de 11.10.2008 Colesnic Vasile, urmărind scopul de a-l învinui pe Sandic Vadim de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, fiind avertizat pentru răspunderea penală ce o poartă pentru denunțarea falsă, fiindu-i aduse la cunoștință prevederile art.311 Cod penal, l-a denunțat fals OUP al CPr Șoldănești, care a pornit urmărirea penală nr.2008470155, ce ulterior la 02.11.2010 a fost clasată.

Instanța de apel a respins constatările expuse în raportul de expertiză medico-legală nr. 272 din 17.10.2016 prin care au fost stabilite leziuni medii la Colesnic Vasile, invocând fals și neîntemeiat faptul că acest Raport ar fi fost întocmit reieșind din circumstanțele redate anume de Colesnic Vasile.

Instanța de apel a criticat poziția apărării privind aflarea în continuare în proces de examinare a plângerii depuse de Colesnic Vasile la 11.10.2008, motivând că în conformitate cu materialele cauzei Sandic Vadim nu ar avea nici o calitate procesuală pe cauza nr.2008470155.

Instanța de apel nu a analizat în nici un fel probele administrate de apărare, care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată în ordine de apel a cauzei și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenții și utilității lor în ansamblu, deși în privința lor acuzarea nu a formulat careva obiecții.

Mai atenționează că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel eronat nu au intrat în esența conținutului acestui document primar de sesizare și nu au ținut cont de faptul că, în conformitate cu conținutul acestei plângeri, inculpatul Colesnic Vasile nu a cerut tragerea la răspundere penală a lui V. Sandic și S. Sandic, nu i-a învinuit pe aceștia de comiterea unei infracțiuni grave.

Instanța de apel nu a ținut cont și nu s-a expus asupra argumentului apărării precum că afirmația făcută de procuror în ordonanța nominalizată „(...) și l-a învinuit de săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal”, este falsă și nu corespunde conținutului plângerii făcute de Colesnic Vasile la 11.10.2008.

Instanța de apel nu a ținut cont că procurorii nu au clasat dosarul penal nr.2008470155 din lipsa faptului infracțiunii, ci din lipsa elementelor infracțiunii, motivând decizia de clasare prin faptul că în conformitate cu concluziile Raportului de expertiză nr.373 din 11.02.2009, la cet. Colesnic Vasile n-ar fi fost constatate careva vătămări corporale urmare a evenimentelor din 11.10.2008.

Instanța de apel neîntemeiat nu a luat în considerare faptul că, prin ordonanța din 23.08.2016, al OUP al SUP a IP Centru mun. Chișinău, Obadă Viorica în dosarul penal nr.2012470134, se confirmă că Colesnic Vasile a avut statut de parte vătămată în dosarul penal nr.2012470134 și că nu a participat în careva mod la pretinsul fapt de falsificare a Raportului de expertiză medico-legală prin care la acesta au fost constatate leziuni corporale medii (fractura coastei) ca rezultat al evenimentelor din 11.10.2008.

Apărarea mai susține că, instanța de apel nu a luat în considerare faptul că prin Ordonanța procurorului în Procuratura sect. Centru, V. Postovanu din 08.11.2016 în cauza penală nr.2012470134, procurorii au dispus încetarea urmăririi penale din motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile expertului A. Vicol și a medicului radiolog imagist V. Guțan în procesul întocmirii raportului de expertiză medico-legală prin care la Colesnic Vasile au fost constatate leziuni corporale medii (fractura coastei) ca rezultat al evenimentelor din 11.10.2008. Respectiv, procurorii au exclus participația lui Colesnic Vasile ori a altor persoane într-un careva proces de creare a probelor acuzatoare.

Instanța de apel neîntemeiat a neglijat constatările importante făcute de experții medici-legiști în Raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.272 din 17.10.2016, limitându-se în a invoca doar că acesta ar fi fost întocmit reieșind din circumstanțele redade de Colesnic Vasile, anume prin astfel de mecanism, a denaturat conținutul și valoarea acestei probe deosebit de importante, acest Raport de expertiză face o prezentare detaliată asupra tuturor vătămarilor constatate la cet. Colesnic Vasile, dovedindu-se că la acesta, indubitabil, au fost constatate vătămări corporale ușoare și medii, fiind combătute constatările făcute în raportul de expertiză nr.373 din 11.02.2009, la care instanțele ierarhic inferioare au făcut neîntemeiat referire.

Totodată, instanța de apel neîntemeiat nu a luat în considerare concluziile Avizului de testare Poligraf nr.34/12/I-R-2827 din 27.05.2016 în coroborare cu declarațiile inculpatului și concluziile Raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.272 din 17.10.2016.

Instanța de apel nu a analizat cu diligența corespunzătoare actele procedurale care se referă la calitatea procedurală a părții vătămate S. Sandic în dosarul penal pornit în temeiul plângerii penale depuse la 21.10.2008 de Colesnic Vasile. Astfel, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț al lui S. Sandic a fost anulată în ordine de control ierarhic nu din considerentul lipsei elementelor infracțiunii sau a faptului infracțiunii în acțiunile acestuia, dar din motivul expirării termenului prevăzut de art.63 Cod de procedură penală, de menținere a calității acestuia de bănuț.

La fel, nu a analizat răspunsul nr.34/45-890 din 18.02.2019 al SUP a IP Rezina, potrivit căruia s-a confirmat faptul, că la moment sânt efectuate acțiuni de urmărire penală în cauza penală nr.200847155, nefiind emisă o soluție definitivă.

Mai indică că, instanța de apel nu a luat în considerare probele prezentate de apărare și chiar a denaturat esența acestora, precum și eșecul autorităților de a asigura pe parcursul a 11 ani investigarea efectivă a faptei prejudiciabilă sesizată de acesta la 11.10.2008, este evident că acestuia i-a fost creat un avantaj inechitabil în favoarea acuzării și că, în consecință, a fost lipsit de orice posibilitate practică de a contesta în mod eficient acuzațiile împotriva lui, contrar garanțiilor stabilite de art.6§1 și §3 (d) CtEDO.

8. Procurorul a menționat în referința depusă la recursul apărării că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția. În asemenea circumstanțe, lipsesc temeiuri de casare și se constată inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

8.1. Partea vătămată Sandic Vadim a depus referință asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii pronunțate.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Sub acest aspect se atestă că instanța de fond și cea de apel au comis următoarele erori de drept.

Conform potrivit art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Potrivit art.385 alin.(1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Conform art.60 alin.(1) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de prescripție.

În corespundere cu art.332 alin.(5) Cod de procedură penală, în cazul în care a intervenit termenul de prescripție, încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Potrivit art.8 alin.(1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită și constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Potrivit art.389 alin.(1), (4) pct. 3), (6) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată* prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. *Sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.* La adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă, instanța argumentează în baza căror temeieri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată.

Conform art.391 alin.(1) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă (...) Potrivit art.394 alin.(1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită*, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

În corespundere cu art.395 alin.(1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate *constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală*, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, *dar îl liberează de pedeapsă* pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței. Conform art.396 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art.384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

Însă, instanța de fond nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct.2. din decizie*), nu a respectat procedura de aplicare a prescripției tragerii la răspundere penală a persoanei inculpate, enunțată supra, nefiind clar, descriind fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, ce fel de sentință a fost pronunțată - de încetare a procesului penal pe motive de reabilitare, nereabilitare, sau de condamnare, în descriptivul și dispozitivul hotărârii adoptate fiind prezente elementele ambilor categorii de hotărâri judiciare, care prin esența lor se exclud reciproc.

Totodată, a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul apărării.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Conform art.414 alin.(1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Conform art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale

referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 7. din decizie*), nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

La examinarea cauzei, instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării.

A constatat inițial că *"(...) probele administrate și cercetate de către prima instanță dovedesc vinovăția inculpatului Colesnic Vasile în comiterea infracțiunii imputate, prevăzute la art.311 alin.(2) lit. a) Cod penal, anume de comiterea unei fapte de denunțarea cu bună știință falsă, în scopul de a-l învinui pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni, sau plângerea cu bună știință falsă despre săvârșirea unei infracțiuni, făcută unui organ sau unei persoane cu funcție de răspundere, care sânt în drept de a porni urmărirea penală, legată de învinuirea de săvârșirea unei infracțiuni grave"*, dar ulterior a statuat confuz și divergent că *"(...) astfel, analizând și apreciind probele administrate și cercetate de către instanța de fond și de apel, Colegiul penal consideră că vina inculpatului Colesnic Vasile de comiterea infracțiunii incriminate s-a confirmat pe deplin și acțiunile acestuia corect au fost încadrate în baza art.311 alin.(1) Cod penal - denunțarea cu bună știință falsă, în scopul de a-l învinui pe cineva de săvârșirea unei infracțiuni, sau plângerea cu bună știință falsă despre săvârșirea unei infracțiuni, făcută unui organ sau unei persoane cu funcție de răspundere, care sânt în drept de a porni urmărirea penală"*.

Totodată, în dispozitivul deciziei contestate, instanța de apel a indicat că *"apelul avocatului Vasile Foltea în interesele inculpatului Colesnic Vasile, declarat împotriva sentinței Judecătorei Soroca sediul Florești din data de 07.03.2017, pe cauza penală în privința lui Colesnic Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(1) Cod penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări"*.

Pe lângă aceasta, a reținut la fel de neclar și divergent că: *"urmează de a fi criticată și poziția apărării privind aflarea în continuare în proces de examinare a plângerii depuse de Colesnic Vasile, deoarece conform materialelor cauzei Sandic Vădim nu are nici o calitate procesuală pe cauza nr.2008470155"*, or, potrivit răspunsului nr.34/45-890 din 18.02.2019, oferit de OUP al SUP a IP Rezina cu referire la c/p nr.2008470155 *"la moment se întreprind acțiuni de urmărire penală"*, astfel instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct.3 și 8, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate.

Circumstanțele expuse atestă că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârilor, acestea fiind expuse neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat și că recursul de pe rol este întemeiat.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În această ordine de idei, reieșind din încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele ierarhic inferioare, care constituie erori de drept prescrise în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Foltea Vasile în numele inculpatului Colesnic Vasile, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală privind-l pe *Colesnic Vasile xxxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 05 martie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico